

Genitalna ureoplazma (*ureoplasma urealyticum* i *ureoplasma parvum*), je vrsta mikroorganizma iz porodice mikoplazmi, koja uzrokuje određene genitalne infekcije, kao i neplodnost, kod muškaraca i kod žena.

Šta su ove infekcije? Mikoplazme, a samim tim i ureaplazma, spadaju u najmanje bakterije koje mogu da opstanu bez domaćina, i koje za razliku od ostalih bakterija nemaju ćelijski zid; umesto toga, one žive u drugim živim ćelijama. Ureaplazma takođe pripada familiji mikoplazmi. Oko 70% seksualno aktivnih odraslih je domaćin neke od ovih bakterija. Međutim, kada dođe do značajnijeg razmnožavanja, mogu nastati problemi, kao što je zapaljenje male karlice, uretritis i gubitak trudnoće. S obzirom da se mikoplazme i ureaplazme prirodno nalaze u organizmu ljudi, pacijenti se ne testiraju rutinski na ove bakterije. Žene koje iskuse neplodnost, ponavljanje gubitka trudnoće, bol u maloj karlici, premenstrualne simptome ili simptome vaginalnih infekcija, treba da se testiraju. Često se radi test kulture, sličan papa testu, uzimanjem brisa iz vagine.

Kako se prenosi ureaplazma?

Ureoplazma se pre svega prenosi polnim odnosom. Seksualni partneri mogu ne znajući uvek iznova prenositi infekciju jedno drugom. Infekcija se obično dešava kod mlađih žena, onih koje imaju višestruke seksualne partnere i koje koriste oralnu kontracepciju umesto kondoma.

Ureoplazma simptomi

Uglavnom nema simptoma prisutnosti ureoplazme, ali ove bakterije mogu postati uzročnici infekcije u slučaju oslabljenja imuno-sistema (dok u slučaju zdravog imuno sistema često ne uzrokuju bolesti).

S obzirom da infekcije ureoplazmom obično prolaze bez simptoma, vremenom mogu dovesti do problema sa sterilitetom, uključujući bolest kanalića materice (tube uterine) i ponavljanje spontanih pobačaja kod žena, kao i smanjenu pokretljivost i brojnost sperme kod muškaraca. Kod sterilnih muškaraca, utvrđeno je da se bakterija prilepljuje uz spermiju i blokira oplodjenje.

Koje bolesti uzrokuje?

Ureoplazma se može pronaći u respiratornom i genitalnom traktu zdravih i seksualno neaktivnih

osoba, što komplikuje interpretaciju njihovog značaja.

Najčešći su uzročnik negonokoknog i neklamidijalnog uretritisa; karakteriše ih sluz iz uretre (penisa kod muškaraca, vagine kod žena), bol tokom mokrenja (peckanje i probadanje pri mokrenju), i otoci na otvoru uretre (vrh penisa kod muškaraca i iznad vagine kod žena); postoje mišljenja da je povezana sa upalom bubrega (pijelonefritisom) i Reiterovom bolesti.

Može se povezati sa upalom pluća kod pacijenata sa oslabljenim imuno sistemom.

Test na ureoplazmu

Može se raditi kultura ureoplazme ili PCR test na ureoplazmu.

EIA testiranje stoji na raspolaganju za detekciju antitela specifičnih za ureoplazmu, (ne reaguje na druga antitela – koja ne potiču od ureaplazme), međutim, ovaj metod ne može biti primenjen na sve vrste uzetih uzoraka. Uzorci su mogu uzeti vaginalnim brisom (bris iz cerviksa tj. grlića

materice ili bris iz uretre), uzorak sperme, telesne tečnosti ili tkiva sa biopsije. Kod dece se uzorak uzima drugačije.

Oba metoda su prilično precizna, ali PCR metoda je nešto preciznija u odnosu na kulturu (~95% vs. 91%) i prilično je brža (1-2 dana vs. 2-5 dana). Kod pacijenata koji imaju artritis koji uzrokuje ureaplazma, ovaj test omogućava brzu i preciznu dijagnozu.

Ureoplazma u trudnoći

Ureoplazma (i mikoplazma hominis) pronađena u placenti i/ili endometriju (sluzokoži koja sa unutrašnje strane oblaže matericu) se povezuje sa infekcijom, rađanjem mrtvog fetusa, spontanim pobačajem, preranim porođajem i manjom nego što je normalno masom novorođenčeta. Oba organizma prodiru u vodenjak u drugom trimestru. Može uzrokovati horioamnionitis (zapaljenje membrana oko fetusa: horiona i amniona). Pronađena je u krvi majki koje su imale probleme sa visokom temperaturom posle porođaja.

Ova infekcija se može preneti na otprilike 40% beba koje je rodila majka sa ovakvom infekcijom. Ukoliko je majka ima, ureaplazma može da inficira pluća novorođenčeta za vreme porođaja. Uzročnik je (kao i mikoplazma hominis) respiratornih problema kod beba sa manjom telesnom težinom i meningitisa.

Ureoplazma lečenje

S obzirom da ove bakterije nemaju ćelijski zid – a većina antibiotika (npr. penicilini i cefalosporini) deluje na bakterije uništavajući njihov ćelijski zid – lečenje infekcije može biti teže. Samo posebni antibiotici, kao što su eritromicin, flourokinolon ili tetraciklin, mogu biti prepisani.

Ako ste trudni, za vas će takođe biti prepisan odgovarajući antibiotik.

Ako imate problema sa neplodnošću ili višestrukim spontanim pobačajima, zahtevajte da vam se uradi kultura. Testirajte se i lečite da biste sprečili ponavljanje infekcije.

Dijagnoza

Laboratorijska dijagnoza se radi uzimanjem kulture. Ureaplazme proizvode ureazu, uz pomoć koje razlažu tj. metabolišu ureu (sastojak mokraće kod sisara). Na ovaj način se može izdvojiti ureaplazma.

Prevenција

Apstinencija ili odgovarajuća barijera (npr. kondom) su vidovi zaštite.

www.polnebolesti.com